

Adventsspiralen

På alle vore skoler samt Helsepædagogiske hjem danner adventsspiralen led i kæden af årstidsfester og højtideligheder. Navnet peger hen på adventstiden, og vi åbner hvert år med vores lysfest porten til denne tid.

Vi holder adventsspiral for eleverne på skolen den første mandag i advent. Det er altid mandagen efter basaren.

Traditionen er blevet udvidet til også at byde forældre, forhenværende forældre og elever samt andre gæster på denne oplevelse samme dags aften. Til forberedelse heraf udsendes der hvert år en tilmeldingsblanket til forældre og skolens venner.

Forberedelser, baggrund og selve højtiden:

Gran og / eller mos hentes ind fra skoven og lægges i salen i form af en spiral. I midten – enten på en forhøjning eller en stor lysestage sættes et stort lys, og rundt i spiralen sættes små lys der står enten i en klump ler, eller i et æble. Ét lys for hver deltager. I begyndelsen er kun det store lys i midten tændt. Elever og lærere går ind i det næsten mørke rum, mens der spilles musik, indtil alle sidder rundt om spiralen. Musikken spiller hele forløbet igennem.

I børnehaven og børnehaveklassen lægges en enkelt spiral. Her går der ét barn ad gangen ind, tager et lys som bæres ind til det store lys og tændes. På vej ud sættes lyset i spiralen igen, og barnet sætter sig. For skolens børn og de voksne lægger vi en dobbelt spiral. Her står lysene i den ene – og sættes i den anden spiral, når de er tændt. Den første sætter sit lys inderst, tættest ved det store lys, således at spiralen oplyses indefra, indtil den står som en lysende form. Når den første har tændt sit lys og begiver sig på vej ud, begynder den næste at gå ind. Når alle lys er tændt synger vi en adventssang og går derefter ud.

Det giver en meget fin stemning af andagt og ro på vores fælles – og den individuelle vej ind til lyset i mørket.

Hele adventstiden er en forberedelse til Julen, erindringsfesten for Kristi fødsel. Det ophøjede heri kan vi voksne mennesker bevidst forholde os til og forberede os på.

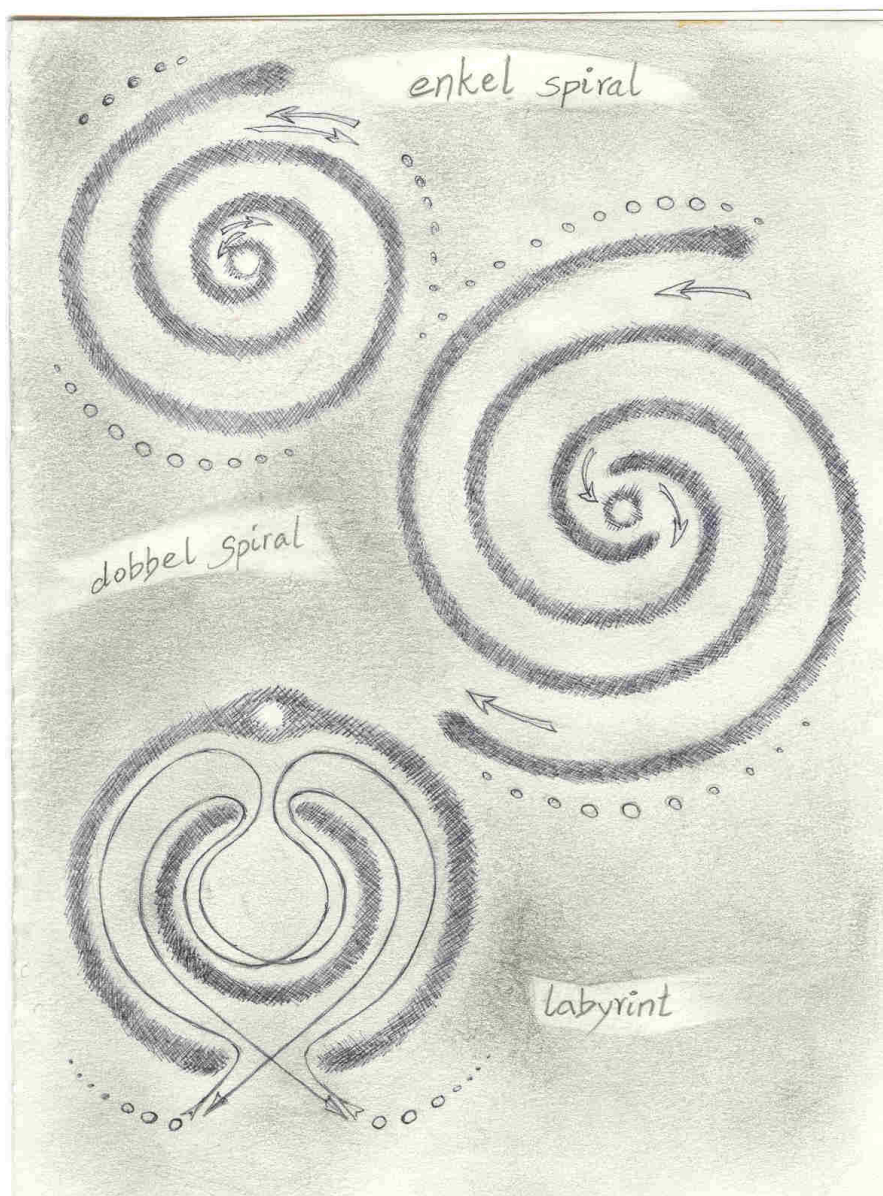
Adventsspiralen og labyrinten er blevet til ud fra et ønske om at skabe et rum i børnenes og de unges bevidsthed, som kan give plads til den helt særlige stemning af inderlighed og andagt, som hører til julen. Vore forfædre vidste intuitivt, at hvilke veje man forbinder sig med det ophøjede. Når vi ser spiraler rundt omkring på gravkamre, og labyrinter på gamle kultsteder, er det tegn på at de ad denne vej fandt tilgang til noget ophøjet.

Ved at iagttage en vandhvirvel, som også er en form for spiral, kan vi se, hvad der egentlig sker. En del af vandet skiller sig ud og danner ved en indadgående bevægelse sit eget rum med sin egen rytme, som spiralen danner indgang til.

Goethe opdagede, at plantens vækst former sig i en spiralbevægelse, og indenfor den udfolder planten sit væsen.

Enhver opmærksom ”skovgænger” har set træstammer, hvor spiralvæksten er særligt markant.

Spiralen er en urform – eller måske snarere en urbevægelse som vi finder overalt i naturen, ja sågar i den menneskelige organisme.

At gå ind i spiralen kræver koncentration. Både vejen, målet, gangen og lyset må være i bevidstheden. Det er en stærk oplevelse for den der går ind, men også for dem der sidder rundtom. Stemningen er meget intens. Alle løftes for en stund ud af dagligdagens tummel og får mulighed for en indre oplevelse. Ved at tænde deres lille lys ved det store, får de på beskeden måde del i noget større, noget ophøjet.

Nogle steder lægger man for de større elever på skolerne og for unge og voksne udviklingshæmmede på hjemmene en labyrint. Her går to personer samtidig med hver sit lys, som de allerede tænder ved indgangen. Det er på en måde det tændte lys fra spiralen der her bæres videre som et nyt trin i udviklingen. Med alderen bliver man mere bevidst om det andet menneske ved sin side – eller burde måske blive det. Deltagerne sidder i to halvkredse udenom labyrinten og én fra hver side går nu hen og tænder sit lys, hvorefter de går ind ad hver sin vej. De mødes halvvejs og krydser hinandens spor. Dette er højdepunktet på samme måde som det at tænde lyset i spiralen.

Labyrinten kræver en ny form for opmærksomhed – idet de to deltagere hele tiden skal have det andet menneske i deres bevidsthed, for at man kan følges symmetrisk og mødet kan finde sted på det rette sted. Det er en social højtidelighed. Der er ingen tilskuere, kun deltagere.

Hos os har en række forældre ønsket, også at få mulighed til at gå i adventsspiral.

Vi gennemfører derfor hvert år adventsspiral for voksne om aftenen efter at eleverne har gået i spiralen. Nogle af vores tidligere elever har også benyttet sig af denne mulighed.

Ved "voksenspiralen" går man ikke ud sammen bagefter, men kan sidde i fordybelse til den enkelte er klar til at forlade stemningen og rummet.

Sibylla Hofstetter